

Equips de Matrimonis

Mare de Déu

Número 138

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

Nadal 2019

"Hem vist sortir a l'Orient
la seva estrella
i venim a adorar-lo."
(Mt 2, 2)

» Sumari

3 Editorial

/ Un pas endavant

4/6 Veu de l'Equip Responsable

/ El meu Equip dins d'una peixera?

/ Formar part dels emd
i implicar-s'hi

7/11 Lletra de l'ERI

/ Carta de Octubre de 2019

/ Octubre de 2019

12/13 Veu dels consiliaris

/ Un aprenentatge preciós

13 Notes del Secretariat

14/24 Vida del Moviment:

/ Presentación de los nuevos

responsables del Sector Barcelona

/ Encuentro de fin de curso del sector
Barcelona

/ Inici de curs a la diòcesi de Tortosa

/ La responsabilitat és un regal

/ Jornades de responsables d'Equip

/ Las jornadas del Escorial 2019

25 Veu dels Equips

/ 50 Aniversari de l'equip Terrassa 10

26/27 Pare Caffarel

/ Presència davant de Déu

28 Pregàries al vent

29/31 Veu dels EDIPS

/ Edip a Catalunya: És la nostra missió

/ Articles EMD al full dominical de
Menorca

32/33 Pensaments per créixer

34/35 Llibres

/ Amor esponsal, de Josep Massana

36/37 Conte

/ La competició

38 Crítica de cinema

/ El nen que va dominar el vent

39 Tweets del Papa Francesc

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca

Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Tel. 934 675 551

secretariat@emd-cm.cat

www.emd-cm.cat

Horari del Secretariat:

Dimarts de 10 a 12 h

Compte corrent EMD ('la Caixa'):

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:

Agustín Labrador i Victoria García

victagus@gmail.com

responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:

Lourdes Gabarron

Xavier Aixendri i Maria Lluïsa Muñoz

Xavier Pérez i Meritxell Plana

Joan Vergé i Conxita Giró

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat

joan.verge@josoc.cat

» Disseny i impressió:

Publicitat Tafaner, S.L.

Tel. 977 881 050

eltafaner@eltafaner.com

Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 138 - NADAL 2019

» *Un pas endavant!*

“Com que cap llar viu aïllada en la ciutat i en l'Església, l'espiritualitat conjugal i familiar és també una espiritualitat del compromís de la llar en les tasques humanes i en les tasques eclesials.” (Del Tema d'Estudi 2019-2020)

Aquest any el tema d'estudi versa sobre la santedat del matrimoni o, més ben dit, del matrimoni com un camí vers la santedat.

Aquesta fita, la santedat, se'ns presenta com una mena d'ideal molt bonic però impossible d'assolir. Ens sabem imperfectes, incapaços de gran gestes o grans sacrificis, acostumats a anar fent la viu-viu. I confiant que la misericòrdia de Déu hi posarà la resta.

Però alguns sants, com Santa Teresa, ens alerta que *“entre los pucheros también anda el Señor”*, donant a entendre que no hi ha petits gestos, que les tasques més ordinàries i més comunes, si estan fetes amb amor i dedicació, poden dur-nos a aquesta, en principi inassolible, santedat. No tothom té fusta de màrtir!

Per això, el tema d'enguany, ens proposa reflexionar sobre com ens acceptem i ajudem a santificar-nos com a parella, i també com a membres d'una comunitat social o cristiana. Si estem atents a les necessitats de l'altre, o dels altres, amb plena entrega i disponibilitat.

Així ens demanen a tots i a cadascun de nosaltres: **¿M'implico prou amb els Equips?** I no es tracta només d'assistir a les reunions, a preparar bé els temes, a pensar què posarem en comú, a interessar-nos pels problemes de salut, de feina, espirituals o econòmics dels nostres coequipistes, sinó a pensar en l'organització del nostre Moviment: des de ser responsables del nostre Equip, a ser-ho del Sector, o d'allà on més convingui per a la bona marxa dels EMD.

Ara, si encara no l'hem fet, ENS CAL FER UN PAS ENDAVANT!

» *El meu Equip dins d'una peixera?*

Us explicaré un conte. Hi havia una vegada un peixet que amb el seus amics nedava dins d'una peixera. Anava cap a la dreta i cap a l'esquerra, se n'anava, a vegades, d'excursió cap a les pedres del fons, allà hi havia una mena de petites coves on amagar-se una mica, on estar tranquil. També hi havia alguna planta d'aigua molt bonica. Altres vegades anava amb la resta de peixets a fer una volta, tots juntets per la peixera, cap a la dreta i cap a l'esquerra. I tots junts es trobaven d'allò més bé, pensaven que no es trobaríem enlloc millor que on vivien. Tenien tot el que necessitaven, aigua neta, menjar, tranquil·litat, amics amb els que nedar i ningú que el molestés per a res. Què més podrien demanar?

Però, un dia aquest peixet, en comptes de nedar cap a l'esquerra i cap a la dreta, va nedar cap amunt, i es va adonar que no hi havia cap obstacle, que podia nedar i nedar, i de sobte es va trobar fora de la seva peixera i va veure que havia un oceà al voltant de la seva peixera, tot un món que no coneixia, però que sempre hi havia estat, un món amb moltes més oportunitats, més pedres on amagar-se, més plantes precioses que mai havia vist, ni tan sol les hagués pogut imaginar... en fi, tot un món per gaudir. I va comprendre que potser s'havia perdut l'experiència de viure en un altre món meravellós.

Us explicaré ara una realitat, hi ha matrimonis que viuen a la seva peixera, mai surten més enllà del seu equip, es pensen que ja en tenen prou per viure la seva fe... Us convidem a sortir i descobrir tot l'oceà que el Moviment dels Equips de la Mare de Déu us ofereix, que n'és molt. Us podem dir, que cada vegada que anem a qualsevol

trobada que hi hagi, ja sigui aquí a la nostra regió, a la superregió o a nivell internacional, el comentari de tothom que hi va, és el mateix: “És increïble la dimensió del Moviment (som 13.500 equips a 92 països), és impressionant viure unes hores o uns dies amb gent que no coneixes de res, però amb la qual comparteixes tantes inquietuds...”

Si us plau, sigueu conscients de la importància de formar part del Moviment, no només pel benefici per a vosaltres mateixos, sinó també, pel que vosaltres podeu aportar. És una riquesa en tots dos sentits.

Us animem a que participeu del totes les trobades que es convoquin!

Agustín Labrador i Victoria García
Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» **Formar part dels EMD i implicar-s’hi**

Conec una persona que fa 20 anys que estudia anglès; bé, és un dir, perquè va a classe quan li va bé, de tant en tant. Sap algunes paraules, pot fer algunes preguntes, però és incapaç de mantenir una conversa seguida i menys escriure en aquella llengua. Li agrada, però no s’hi ha implicat seriosament. Ho fa com un passatemps bonic però inconstant. També conec moltes persones que quan els hi parles d’una notícia que han donat a conèixer per la televisió, et diuen: “ja ho sentia, ja, però no ho escoltava”.

Dic això perquè també ens podria passar en els EMD, que faci molt de temps que hi participem, però amb molt poca implicació. És veritat que no cal començar volent-se menjar el món, i pensar que formant part activa d’un Equip de la Mare

de Déu ja s'arreglarà la meua vida cristiana, la meua família, el món on visc...

Som limitats i no podem fer cap foc d'encenalls, però si que ens cal intensificar el nostre interès, el nostre progrés, la nostra participació en la vida de l'equip i fins del Moviment, amb els altres equips, el sector, la regió, etc.

Tot això passa per la posada en comú, passa per tenir uns punts d'esforç, revisar-los i complir-los. Passa per créixer en la pregària personal, la familiar, l'Eucaristia. Passa per obrir-nos als altres i mirar d'ajudar-los.

Fa molt de bé tenir diferents tasques de responsabilitat, que es van renovant en el propi equip: els responsables, els que preparen la pregària de la reunió, la llar acollidora, els que fan pilotatge amb equips nous, els de l'equip d'informació i la revista, els d'economia, els responsables de sector... i és molt bo que (en la mesura del possible, aquests serveis es vagin renovant): ajudant en les trobades de sector, de regió, d'organització, de pregària, de formació i fins les trobades d'amistat i esbarjo.

Ben segur que hem experimentat l'amor de Déu en la nostra vida, en la família, en l'equip. Cal que hi col·laborem segons les nostres possibilitats. No poden ser uns membres passius. Algunes qüestions no les podrem realitzar mai, però d'altres, sí i encara que d'entrada ens semblin difícils i complicades, ens podran fer molt bé a nosaltres i als altres. No tinguem por. Llancem-nos-hi!

També ens poden ajudar moltes altres qüestions de fora dels nostres Equips: la parròquia, el bisbat, qüestions socials...

Hem pujat a un tren, el tren de l'Evangeli, el tren de Jesucrist. Cal que en gaudim, que hi anem ben desperts, que ens ajudem mútuament i visquem amb joia el fet de saber i viure que l'amor de Crist omple la nostra vida.

Som equips de la Mare de Déu, Maria ens acompanya, ens és model i ens va dient: **Endavant, no tingueu por, "feu el que Ell (Jesús) us digui"!**

Bon Nadal!

Mn. Josep Serra i Colomer
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» Carta de Octubre de 2019

La velocidad con la que se suceden los acontecimientos y el cúmulo de informaciones que nos bombardean a través de los medios de comunicación y de las redes sociales de nuestra época, hace que, con frecuencia, perdamos de vista lo fundamental y nos distraigamos en las variedades de lo cotidiano.

Cada día, nuestros teléfonos móviles, tabletas y computadores, reciben miles y miles de noticias, chats, videos, audios, memes, saludos... etc. ¡Qué difícil establecer prioridades e importancias!

Desde el mundo de los vínculos familiar, laboral, económico, político, afectivo y eclesial nos llegan muchas cosas: espirituales o religiosas unas, interesantes, amables, chistosas o inútiles, otras. Nos invitan a diversas actividades, comportamientos, actitudes, modos de vida... En fin, ¡qué fácil se pierde el horizonte! Pareciera que la vida es solamente una suma de pequeñeces y el trajín ligero de cosas que pasan sin dejar huella.

Al lado de esas realidades, tenemos los interrogantes sobre el sentido de la vida y su significación; sobre los valores trascendentes y la invitación que Dios nos hace a caminar hacia lo pleno y definitivo. Jesucristo y la Iglesia nos convocan para hacer de nuestra existencia una presencia visible de la misericordia y la compasión de Dios. Los problemas del mundo contemporáneo no pueden sernos ajenos.

Calentamiento global, Amazonia en crisis, migrantes desesperados y maltratados, violencia, injusticia, inequidad, corrupción, pérdida de sentido, son algunos de los fenómenos negativos que acompañan nuestro caminar. A su lado, la solidaridad, la cooperación, la búsqueda de

Ricardo Londoño Domínguez
Consiliario del ERI

soluciones efectivas y eficaces, la consagración de tantas personas a las causas más nobles, la misericordia y la compasión que se manifiestan, el compromiso real de muchos por un mundo mejor.

A nosotros, los Equipos de Nuestra Señora nos señalan un proyecto y nos muestran en sus orientaciones que nuestra pertenencia al Movimiento debe manifestarse en una vida de testimonio y entrega, de salida y compromiso, de preocupación por el bienestar de otras parejas y de servicio concreto y eficaz a quienes tenemos delante.

Surge, entonces, el cuestionamiento sobre el camino a seguir. ¿Cuál debe ser nuestro comportamiento y cuál el compromiso que debemos asumir? No podemos perder el rumbo tratando de resolverlo todo. No podemos, tampoco, encerrarnos en una cápsula de crisis para aislarnos y mirar sólo lo nuestro. Es preciso observar claramente lo que hay a nuestro alrededor, trazar objetivos y propuestas y, enriquecidos por el amor de Dios y la vida compartida, salir al encuentro de quien necesita y requiere nuestra cooperación.

El Señor camina con nosotros y nos anima y fortalece. Con Él, podemos encontrar el mejor sentido a una existencia que quiere tener sentido. ¡Vamos adelante!

P. Ricardo Londoño Domínguez
Consiliario Espiritual del ERI

» Octubre de 2019

Ja sabem que la vida en Jesucrist és una vida on no hi ha avorriment! I, per què? Perquè l'amor ens ocupa, ens dóna coses que fer, ens remou. Com deia San Joan de la Creu: "L'amor no cansa ni es cansa". I això és el que passa en l'Església de Jesús; és el que passa en els moviments i instituts que componen l'Església; i és el que, precisament, passa en els Equips de la Mare de Déu! L'amor en Jesucrist ens mou, ens fa sortir del nostre egoisme.

Dora i João Pedro Sousa

A nosaltres, Dora i João Pedro, ens va portar fins als Equips de la Mare de Déu i dins d'aquest meravellós Moviment de l'Església Catòlica ens va portar a treballar ara en l'Equip Responsable Internacional. Un gran privilegi, una gran gràcia, però també una gran responsabilitat!

A més, per encarregar-nos d'un assumpte que és relativament nou en general i en particular en els Equips, però que és de màxima importància: la comunicació! Una breu presentació... estem casats de fa gairebé 27 anys; estem en els Equips fa 23; tenim 4 fills entre 14 i 24 anys; vivim prop de Lisboa; treballem a la ràdio; i descobrim els EMD quan estàvem en un procés de tornar a apropar-nos a Nostre Senyor. Ja ens va donar molt, el Senyor amb els Equips (amics, noció més profunda de què és el sagrament del matrimoni, experiència d'oració en parella i família, millor vida en parella amb més virtuts humanes, diverses gràcies, i un cop més, més amics) i per això quan el Senyor ens crida a treballar en aquest tros de la Seva Vinya, no li podem donar l'esquena amb l'habitual i sempre plausible pretext que "no tenim temps".

Per això aquí estem, tranquils, totalment confiats, primer en el Senyor i després en tots els equipistes – milers de matrimonis i consiliaris espirituals en el món sencer que, tal i com nosaltres, volen estimar més i més aquest trosset de l'Església que ens va tocar: els Equips de la Mare de Déu.

La tasca és difícil! El Moviment és enorme. Però volem contribuir, dins de les nostres possibilitats, per a portar els EMD més lluny a través de la “comunicació”.

Sobre aquest aspecte vam tenir oportunitat de parlar en el darrer Col·legi, a València, el mes de juliol passat, a tots els responsables de les Superregions i consiliaris espirituals, intentant sensibilitzar els responsables dels EMD de tot el món en els assumptes de Comunicació. Hem parlat de l'ambient digital que envolta la vida moderna i de com no podem quedar-hi indiferents. Vam abordar la importància de les noves eines, Instagram i Facebook, que ajuden a transmetre idees i per això també ens poden ajudar a tots nosaltres a portar tot el que aprenem als Equips una mica més lluny. Vam parlar de la imatge positiva que junts necessitem construir, alertant dels perills que hi ha quan una foto mal escollida pot associar el nostre Moviment a una realitat distorsionada. Vam presentar la nova pàgina web que estem construint i que intenta ser una manera fàcil i àgil perquè qualsevol persona, de dins o fora del Moviment, quedi informada del que són els Equips, com funcionen, com estan repartits pel món, o qui els va fundar entre altres coses. I ens vam comprometre a presentar un “llibre d'estil” que ajudi tots els responsables de Comunicació a tenir una línia comú i a mostrar al món, de forma assertiva, què és el matrimoni catòlic i de quina forma els Equips ajuden en aquest desafiament que és la vida en parella.

Vam explicar també que tenir una comunicació digital a nivell internacional, quan moltes Superregions i Regions tenen les seves pròpies xarxes, es justifica per a mostrar la grandesa, unitat i internacionalitat en els EMD. I per això vam demanar la col·laboració de totes les Superregions, perquè siguin fonts de contingut i així ajuden l'Equip Internacional a mostrar al món la grandesa d'aquest Moviment de matrimonis.

I en la comunicació interna, sense menysprear la importància dels mètodes habituals de l'enllaç entre els diferents nivells, vam proposar ajudar perquè els missatges, les orientacions o els suggeriments que naixen de l'ERI arribin a tots els equips de base de les 4 zones que componen el mapa-mundi dels EMD.

Per això subratllem que només tots junts, si estem atents, sensibilitzats i preparats per assumir la importància de la comunicació, només així podem portar els Equips de la Mare de Déu més lluny. Aquesta és la nostra proposta!

Feina? Molta, és clar. Però una vegada més sentim que la força de l'Esperit Sant ens reforça i ens uneix: primer l'un a l'altre com a matrimoni; a continuació als altres com a equip (un cop més, trobem persones fantàstiques amb qui treballar); i després el mateix Déu Pare... que ens espera sempre amb els braços oberts, com ens ensenya el Papa Francesc i com igualment aprenem en la paràbola del Fill Pròdig. Aquesta misericòrdia del Pare també va ser molt ben exposada l'any passat, en la Trobada Internacional dels Equips a Fàtima, per l'orador diari de la trobada, senyor José Tolentino de Mendoça, que acaba de ser nomenat cardenal. Quina alegria! Per ser nosaltres portuguesos i també equipistes i haver tingut la gràcia de sentir les seves paraules sàvies i interpel·lants durant tota la setmana de la trobada. Paraules amb què acabem aquesta carta... "En família experimentem això en tantes ocasions. Si volem ser persones moderades i neutrals, si volem ser només justos, serem potser fins i tot bones persones, però no coneixerem l'Evangeli de la Misericòrdia. Perquè l'Evangeli de la Misericòrdia ens demana un excés d'amor...".

Dora i João Pedro Sousa
Membres de l'ERI

Vós m'heu portat
on podré viure segur
(Salm,4)

ELS QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

Gabriel Rodríguez, el 18 d'octubre, de l'Equip Reus 9

» *Un aprenentatge preciós*

Vaig començar com a consiliari dels EMD quan, fa un parell d'anys, Mn. Manel Fuentemilla, consiliari de l'Equip Sabadell 4 em va comunicar que havent-ho parlat amb ells, per limitacions de salut no es veia amb cor de seguir i que pensaven que jo els podria ajudar.

Pràcticament de manera simultània quelcom semblant va succeir amb Mn. Francesc Catarineu i l'Equip Sabadell 5. Amb Mn. Francesc la relació és molt estreta ja que va ser el meu rector durant els meus 10 primers anys de mossèn, vicari a les parròquies de la Mare de Déu de Gràcia, Santíssima Trinitat i Sant Feliu de Sabadell, parròquies de les que ell n'era el rector.

Haig d'agrair enormement el testimoni que m'han deixat tant un com l'altre, perquè penso que no podré arribar a la seva alçada. Cada dia descobreixo la seva petjada present en aquests equips i són i seran sempre un testimoni per a mi. Gràcies Manel i gràcies Francesc!

Soc mossèn Txema, fill de Terrassa i ara rector de les parròquies de Sant Feliu del Racó i Sant Esteve de Castellar del Vallès. L'any passat, vista l'experiència del meu primer any com a consiliari, acompanyant els dos equips abans esmentats vaig anar pensant en joves matrimonis que conec de la meua etapa com a sabadellenc. I mig seriosament, mig em broma hem engegat l'Equip Sabadell 7.

¡La meua experiència en aquest camp d'acompanyar equips de matrimonis ha estat una absoluta Bona Notícia! Un regal de Déu amb totes les lletres. Poder compartir les angoixes i tristeses, les esperances i alegries de les famílies cristianes avui, al segle XXI, m'ha estat un do de Déu. M'ha ajudat a comprendre més de prop les dificultats i a valorar molt més del que ja valorava el dia a dia de les famílies. És per això que després del primer any de consiliari, i de veure que seria possible engegar un nou equip ho vaig trobar del tot necessari. Els matrimonis,

almenys avui, sovint van massa sols. El fet de reunir-se, de compartir, de formar-se i pregar plegats és una escola de vida i de fe. Però ho és sobretot també per a mi. Penso que m'ajuden a ser més bon prevere.

Podria escriure molt més però penso que em passaria el que ens passa molt als del nostre gremi, que ens repetim una mica, oi? Bromes apart, com se sol dir, "es pot dir més alt però no més clar". Tant de bo molts companys meus visquessin l'experiència d'acompanyar matrimonis (dels EMD o no), penso que els podria ajudar tant com m'està ajudant a mi. Segur que molts ja ho viuen. Jo dono gràcies a Maria per poder compartir la llar dels matrimonis i amb ella, la petjada de Déu, que sempre hi batega i també els beneeix. Amen!

Mn. Txema Cot

Consiliari dels EMD Sabadell 4, Sabadell 5 i Sabadell 7

» *Notes del Secretariat*

***Voleu estar al dia de les activitats
del Moviment a casa nostra?
Consulteu l'agenda al web <https://emd-cm.cat/>***

***Si voleu la revista en format digital
adreceu-vos directament al web
<https://emd-cm.cat/>***

ADREÇA

Equipis Mare de Déu
Catalunya i Menorca
Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Horari: dimarts de 10 a 12 h
Telèfon: 934 675 551

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook:
EMD Catalunya-Menorca

Si us cal contactar-hi fora d'hores:
correu electrònic: secretariat@emd-cm.cat
WhatsApp: 640 294 885 (NO trucades)

<https://emd-cm.cat/>

» ***Presentación de los nuevos responsables del Sector Barcelona***

El día 19 de octubre de 2019 en La Parroquia de la Virgen de la Paz fue nuestro debut como pareja responsable del Sector Barcelona AL-EG: presentamos nuestra experiencia de las jornadas de septiembre en San Lorenzo del Escorial e introducimos el tema 2019-20 “Matrimonio Santo, Alegría de la Iglesia”. El amigo Jaume Garcia Milà nos ayudó mucho en la preparación de la sala y de la proyección y, a pesar de estar tanto Silvia como yo bastante nerviosos, la presentación salió bien.

Para nosotros la gran sorpresa fue la muy buena participación de los responsables de equipo. Estaban también los exresponsables del Sector Joia i Àngeles y los responsables de la Región, Victoria y Agustín: entre todos éramos más de 20 personas. Presentamos las citas más importantes del camino de los equipos en este próximo año y compartimos el reto de la Santidad y las ganas de abrir nuestro Sector y nuestra Región a nuevas parejas.

Lorenzo Bandini y Silvia Gambetti

Responsables del Sector Barcelona AL-EG

» *Encuentro de fin de curso del sector Barcelona*

El pasado día 6 de julio tuvo lugar el encuentro de final de curso en Sant Vicenç de Montalt, cerca de Barcelona. Asistieron miembros de varios equipos, de diferentes edades, algunos con niños pequeños y alguno con nietos. El sitio, casa familiar de los responsables de Sector, muy agradable, rodeado de pinos y de vegetación, y la acogida de los anfitriones, excelente.

Se organizaron unas reuniones mixtas, formándose varios grupos procurando que no coincidieran en ninguno hogares del mismo equipo. Cada grupo analizó un tema, compartiendo opiniones y experiencias. Cada tema trataba de un reto diario. Venía a ser como una regla de vida a muy corto plazo, para el día, que proponen unas religiosas (las Dominicas de Lerma) y que se adaptó, con preguntas, para estas reuniones. Así, por ejemplo, un reto asignado a uno de los grupos presentaba, a partir de una anécdota de la vida diaria de una de las religiosas, la importancia de prestar atención a las personas, como un signo del Amor que Dios nos da y que transmitimos a los demás. Esa transmisión estuvo presente al comienzo de la reunión con la oración: *“Cristo no tiene manos, tiene solo nuestras manos para realizar hoy su trabajo...”*

Después de una hora de reunión, se juntaron los grupos para una puesta en común de lo que se había comentado en cada uno, lo que permitió conocer los temas y opiniones de los demás.

Posteriormente, los preparativos para el aperitivo, mientras los cocineros preparaban la barbacoa, y una comida compartida entre todos los participantes.

Por la tarde, Mn. Serra, el consiliario regional, presidió la Eucaristía. El templo que nos acogió fue la propia Naturaleza y la celebración muy entrañable. Las lecturas nos hablaron de la alegría y de la paz, y el Evangelio: "los mandó delante de él, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él" (Lc 10) nos recordó nuestra misión como pareja, pues somos dos que vamos en camino.

Una jornada familiar, entrañable, para despedir el curso 2019-2020.

Marisa Blázquez y Enrique Manzanilla
EMD Barcelona 176

Aquest article s'hauria d'haver publicat en el número anterior de la revista, però com que ens va arribar amb retard per això el podeu llegir ara.

» *Inici de curs a la diòcesi de Tortosa*

El passat dia 5 d'octubre de 2019 vam celebrar l'inici de curs a la Parròquia de Santa Maria del Mar de Benicarló. Després de l'acollida i la pregària inicial, hi va haver una xerrada força interessant a càrrec d'Agustín Castell Maura, director de Càritas diocesana, sobre "El matrimoni i els compromisos amb l'Església". Tot seguit es va celebrar la missa, presidida per mossèn Antonio Jurado, consiliari del Sector Totsa B i de l'Equip Benicarló 9, que és el rector de la Parròquia. Després de la foto de família, els responsables del Sector, Pepe Domènech i Pepita Signes, van donar una sèrie d'informacions i van fer la presentació del tema d'estudi: "Matrimoni Sant: Alegria de l'Església. Testimoni per al món", que és una reflexió sobre la realitat del sagrament del matrimoni en el món actual. Cap a les 14h hi va haver un dinar de germanor en un restaurant proper.

Xavier Aixendri i Lluïsa Muñoz
EMD Tortosa 7

» *La responsabilitat és un regal*

La responsabilitat de Sector ens permet tractar amb molts equipistes que per a nosaltres són tota una referència del que deu ser un matrimoni. A més hem fet nous amics que no oblidarem mai.

Igualment hem crescut interiorment, fruit de noves experiències compartides, enriquidores. Noves formes de servir als altres, simplement perquè els estimem i ens estimen.

És per això que nosaltres entenem la responsabilitat con un regal.

Al mateix temps ens preocupa poder fer la nostra tasca bé, poder ajudar a qui ho necessita.

Procurem estar atents al nostre voltant per si alguna parella ens requereix i fins ara, el que hem rebut és molt més que el que hem donat, i això també ens preocupa, perquè si estem ací és per a servir, sense esperar res a canvi (com deu de ser al matrimoni).

Volem recordar unes paraules que el Papa Francesc ens va dedicar el setembre de 2015, i que pensem deuen ser un referent per a cadascú de nosaltres, per a cadascun dels nostres matrimonis:

“En fi, no puc sinó animar als matrimonis dels Equips de la Mare de Déu a ser instruments de la misericòrdia de Crist i de l'Església cap a les persones el matrimoni de les quals ha fracassat. Mai oblideu que la vostra fidelitat conjugal és un do de Déu, i que cadascun de nosaltres també hem sigut objecte de misericòrdia. Un matrimoni unit i feliç pot comprendre millor que qualsevol altre, com des de dins, la ferida i el sofriment que provoquen un abandó, una traïció, una falta d'amor. Importa doncs que pugueu donar testimoniatge de la vostra experiència per a ajudar les comunitats cristianes a destriar les situacions concretes d'aquestes persones, a acollir-les amb les seues ferides, a ajudar-les a caminar en la fe i la veritat, sota la mirada de Crist, Bon Pastor, perquè prenguin la seua justa part en la vida de l'Església. Mai oblideu l'indicible sofriment dels fills que viuen aqueixes doloroses situacions familiars: podeu donar-los molt.”

Nosaltres intentem continuament seguir eixes paraules, encara que de vegades la vida no fa fàcil el compliment, però volem ser cabuts i tornar a intentar-ho una i altra vegada.

A ser feliços, fent feliços als altres!!!

Pepe Domènech i Pepita Signes
Responsables del Sector Tortosa B

» *Jornades de responsables d'Equip*

El cap de setmana del 9 i 10 de novembre d'enguany vam celebrar les jornades de responsables d'equip a Castelldefels. Les 23 parelles participants van comentar la necessitat de fer aquesta formació, perquè tot i que la majoria ja havien sigut responsables d'equip, això no vol dir que tothom sàpiga què implica aquesta responsabilitat.

Primer de tot, volem donar les gràcies, perquè sense la seva ajuda no s'hagueren pogut dur a terme aquestes jornades: gràcies a Mn. Xavier, rector de la Parròquia de Santa Maria i consiliari de l'equip nou de matrimonis joves de Castelldefels, per deixar-nos els locals parroquials per a les reunions, gràcies als secretaris regionals per la seva disponibilitat i pel seu servei perquè tot va estar a punt en tot moment, i aquest servei a l'ombra que no es veu, però que és summament necessari. I també un agraïment a l'Equip de formació per la preparació de les jornades.

Ara us explicarem una mica com van anar. Vam començar dissabte al matí amb una oració, i a continuació es van formar quatre grups, cadascun va treballar un taller diferent: el dia d'haver, l'esperit de la responsabilitat, les tasques del matrimoni responsable i l'esperit de pertinència. A la tarda, després d'una visita guiada a l'església, cada grup va exposar les seves reflexions d'una manera diferent, totes molt creatives i didàctiques. Després de prendre un cafè, l'Enrique

i la Marisa van fer una exposició de com hauria de ser una reunió d'equip. Vam compartir l'eucaristia i després un sopar de germanor amb els matrimonis de la Regió que van voler compartir una estoneta amb nosaltres, vam jugar al "passa-paraula" dels EMD.

Diumenge al matí vam començar amb una oració una mica diferent. Vam fer dansa contemplativa, una experiència que, coincidint amb la majoria, hauríem de repetir. I després l'Enrique i la Marisa ens van explicar algunes curiositats i anècdotes, a més de la informació més oficial, sobre el pare Caffarel. A continuació l'Agustín i la Victoria van fer una exposició sobre la Regió, sobre la internacionalitat dels Equips i sobre el document de vocació i missió. En general tothom va agrair posar cara als nostres responsables de la Regió, Superregió, Zona i de l'ERI. Després d'aquesta xerrada, tots ens vàrem adonar que el nostre Moviment no està format per persones aturades sinó per gent que ha de sortir a proclamar la bona nova a tothom i a acompanyar als més febles.

Vam acabar amb el dinar de diumenge a l'hotel. Van ser unes jornades molt maques, a part de la formació, l'experiència de compartir entre tots, vivències, oració, i diverses formes de fer les coses als nostres equips, han estat magnífiques!

A continuació transcrivim el que els assistents van escriure per a la revista, el que volen compartir amb tots vosaltres:

"Hem descobert què vol dir ser responsables d'equip, i tornem a afirmar que hem trobat un tresor als EMD."

“Sortim amb piles recarregades, l'oració del diumenge molt enriquidora.”

“Ens ha agradat que els EMD siguin innovadors i creatius, seguint fidels al seu carisma.”

“Valorar el contacte personal, experiències viscudes, marxem amb la satisfacció del que hem viscut, a part, és clar, de tota la informació i formació rebuda.”

“Són unes jornades que ens han ajudat a sortir de l'equip i a conèixer més profundament el que són els EMD i els seus objectius.”

“La responsabilitat de la parella ha d'esperonar, animar, provocar, estirar... l'equip. Apoderament de la parella responsable amb estima, amor i esperit de servei.”

“Estem agraïts per aquest cap de setmana que ens ha permès conèixer més el Moviment i la seva gent. Gràcies pel suport.”

“Aquestes jornades han estat molt enriquidores i aclaridores per a nosaltres. Ens han aportat molta informació del Moviment. Animem al màxim nombre de parelles possibles a participar-hi.”

“Molt content d'haver assistit, un regal.”

“És un temps en el que independentment que coneguis la figura del responsable i sàpigues de les seves tasques, t'esperona a millorar i viure amb més consciència la nostra responsabilitat.”

“És important conèixer bé el Moviment, i tenir coratge per assumir la responsabilitat (que sigui) com un do.”

Us animem a que participeu en totes les trobades que organitzi el Moviment!

Agustín Labrador i Victoria García

Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Las jornadas del Escorial 2019*

Como primera experiencia, la nuestra fue muy emocionante.

El primer impacto fue la grandísima mesa de la cena y de la comida con su ruidosa y entusiasta compañía de caras nuevas. Muchas se buscaban para volverse a encontrar por tercera o cuarta vez...

Para nosotros eran caras nuevas muy cariñosas y abiertas: un mundo de experiencias parecidas a las nuestras y al mismo tiempo muy distintas. ¡Que encuentro más enriquecedor!

Si pasamos a la ceremonia del sábado en la que nos bendijeron a las parejas responsables de Sector, la emoción se hizo más profunda gracias a la palpable presencia del Espíritu Santo entre nosotros.

El testimonio de la nieta del farmacéutico benefactor de los pobres en los años muy duros de la posguerra fue bellísimo. Un ejemplo de santidad.

Las muchas presentaciones nos introdujeron al difícil reto de la santidad como objetivo para todos, difícil, pero al alcance también de gente normal como nosotros.

Los equipos deben testimoniar su experiencia matrimonial cristiana en un momento difícil con todas las estadísticas en contra y el número de matrimonios religiosos con hijos que cae en picado.

Frente a un reto tan difícil reconforta la cálida comunidad de los Equipos animada por un entusiasmo entrañable.

¡Entusiasmo que explotó en la inolvidable competición de EMDVISIÓN!

¡Qué bien nuestro equipo de Cataluña!

¡Y el domingo que bonito ver a nuestros responsables Victoria y Agustín actuar con su exitosa pieza de las mochilas, todo un ejemplo de cómo atraer nuevas parejas a nuestro querido Movimiento!

¡Gracias EMD por acogernos!

Lorenzo Bandini y Silvia Gambetti

Responsables del Sector Barcelona AL-EG

» 50 Aniversari de l'equip Terrassa 10

Un febrer del 1969 (just 30 anys després de la reunió del pare Caffarel amb els matrimonis francesos), cinc matrimonis de la mateixa parròquia, convocats pel rector, ens vam aplegar a casa d'una parella a qui no coneixíem. La idea de compartir experiència i vida amb altres matrimonis ens va agradar i a la vegada ens va deixar amb l'expectativa, i una mica de por, ens avindrem?

Aviat ens vam adonar que la dinàmica dels Equips és molt útil i gratificant, podem dir que ens ha configurat un estil de vida; però que no serveix per a tothom.

Al cap d'un parell d'anys dos matrimonis, bona gent, ens van deixar. Al cap de poc dues noves parelles se'ns hi van incorporar, i encara hi són, malgrat l'absència del Joan.

Aquells eren uns anys d'èxit dels EMD, la prova és que ja ens va tocar el Terrassa 10, i tots els equips que ens precediren, a la ciutat i arreu, eren ben actius, gent de centre, il·lustrats i benestants que ens feien una mica de respecte. Nosaltres érem gent de barri una mica tímids.

Al llarg dels anys ens hem esforçat per mantenir-nos fidels a la metodologia dels EMD, reunions formals i prèvies, trobades d'amistat, etc. Tots els actuals equipistes hem assumit responsabilitats de Sector, pilotatge, i fins responsables de CiM en el 50è Aniversari dels EMD a l'Estat Espanyol.

Hem conegut dos consiliaris, molt bons, acollidors i acompanyants en la fe, Mn. Joan Busquets A.C.S., que hi és, i Mn. Josep Esplugas, un mestre i amic que encara ens acompanya.

Que ens hem fet molt amics no cal subratllar-ho, si no, no hauríem pas aguantat mig segle. Han sigut 50 primaveres, estius, tardors i hiverns, que de tot hi ha hagut al llarg dels anys per les nostres famílies de l'EMD Terrassa 10.

Finalment ho vam poder celebrar amb molta il·lusió durant un parell de dies passejant pel Moianès i l'Osona, país d'antics monestirs, nius d'art i de bona gastronomia. Vam finalitzar la celebració amb una sentida eucaristia a la capella petita de l'impressionant Seminari de Vic.

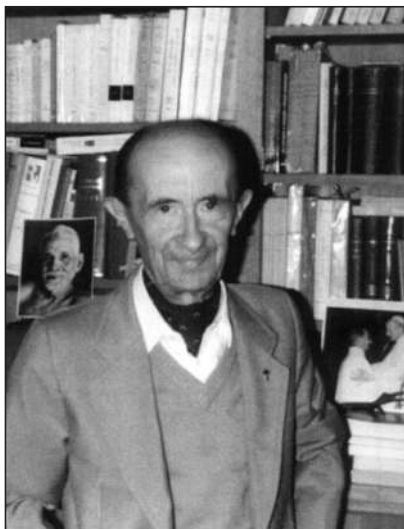
En donem gràcies a Déu!

EMD Terrassa 10

» Presència davant de Déu

Comparteixo la vostra impressió que en aquest moment la vostra vida espiritual ha assolit un límit. Després d'haver reflexionat i pregat, he arribat a la convicció que això continuarà així mentre no feu, en la vostra vida, un lloc més ample a la pregària. I per pregària entenc essencialment allò que hem convingut a anomenar oració mental. Oració, d'oratio. "Orare era, per als romans, adreçar una pregària als déus, defensar una causa i, en un sentit derivat, fer un discurs". L'oració mental és una conversa de l'ànima amb Déu. Així l'han entesa sempre els grans homes espirituals. "L'oració, gosaria dir, és una conversa amb Déu", escrivia Climent d'Alexandria. Per a sant Benet és "dedicar-se a Déu". Per a santa Teresa d'Àvila, l'oració mental és un "comerç d'amistat en què hom conversa en privat amb aquest Déu per qui se sap estimat". Per a Dom Marmion: "Una xerrada del fill de Déu amb el seu Pare dels cels, sota l'acció de l'Esperit Sant".

Amb tot, aquests mots de conversa i de xerrada corren el risc d'afavorir un equívoc, en fer creure que l'oració consisteix essencialment a parlar interiorment a Déu. Quan el cert és que és un acte vital, que ens compromet del tot.

Una expressió –sempre que li donem tota la seva densitat de sentit– traduiria força bé l'activitat interior de l'home que prega: ésser present davant de Déu. Permeteu-me, per fer-vos copsar el meu pensament, que evoqui un esdeveniment que deu haver restat molt viu a la vostra memòria. Havia vingut a fer-vos una visita. Tot obrint-me la porta, em va fer saber que la vostra filla Mònica tenia molt probablement una meningitis, i em va conduir a la seva cambra, submergida en una semiobscuritat. La vostra dona seia prop del llit, silenciosa, intensament atenta en aquell pobre rostre esmerlit; a vegades apartava dolçament un manyoc de cabells del front de la Mònica; quan l'infant obria els ulls, ella li

responia amb un somriure —aquella mena de somriure que no poden descriure les paraules—. Tant si endreçava la cambra com si menjava corrents a l'habitació del costat, la mare restava present, intensament, davant la seva filla. No hi havia ni una fibra del seu ésser, ni un segon de la seva vida que no estigués orientada cap a la Mònica. Així és o almenys hauria de ser amb l'oració: una orientació profunda de l'ànima, un intercanvi més enllà dels mots que, sense negligir la paraula, és fet de tota una altra cosa, una atenció, una presència davant de Déu de tot l'ésser, del cos i de l'ànima, de totes les facultats en vetlla.

He d'entretenir-me més a defensar prop vostre la causa de l'oració? Tinc motius per a pensar que és una causa guanyada per endavant, que no sou pas d'aquells cristians tan nombrosos que es neguen a reconèixer-ne la necessitat. No us amagaré que tinc mala consciència quan he de multiplicar els arguments per invitar uns fills de Déu a anar prop del seu Pare, obrir-se a les seves confidències, viure en la seva intimitat, expressar-li l'amor i gratitud. ¿No és estrany que calgui insistir perquè uns éssers dotats d'intel·ligència mirin de conèixer allò que hi ha de més interessant? Que uns éssers fets per estimar estimin allò que hi ha de més digne d'estimació? Que uns éssers lliures es posin al servei del Senyor més que no dels vassalls? ¿Que uns éssers creats per a la Felicitat no s'acontentin amb plaers minúsculs?

Pare Henri Caffarel

Cent cartes sobre la pregària,
Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

» *Nadal*

Nit de Nadal

-Pastoret d'ovelles blanques,
no tens por, tot sol, al prat?
-No estic pas sol!, mira els àngels
voleiant al meu costat!
-Jo sols veig una nit fosca.
-Fosca? No la saps mirar!
És tota plena d'estrelles
en un cel brillant i clar!
-Pastoret, potser somnies...
-Potser tu, ets l'adormit,
si no veus les meravelles
que ens volten aquesta nit.
-No em vinguis amb fantasies!
-Estic ben serè i despert.
-Pobre! Si no veus cap àngel,
deus tenir el cor molt desert!

Nadal

Si aquesta nit sents una remor estranya
que, no saps com, t'obliga a mirar el cel,
i enyores gust de mel
i tens desig d'una pau que no enganya...
és que a través dels aires de la nit
t'arriba aquell ressò de l'Establia
de quan l'Infant naixia
i s'elevava un càntic d'infiní.
Si ja no saps sentir-te pastoret,
ni aturar-te a entendre el bell missatge,
almenys, tingues coratge
de seguir el teu camí amb el cor net

Joana Raspall (1913-2013) fou una poetessa que es va especialitzar, sobretot, en composicions per a nens. Per Nadal, tots recuperem una part d'aquesta mirada neta dels infants. Per això he triat dos poemes seus per a la nostra revista. Joana Raspall va tenir el goig de celebrar en vida el centenari del seu naixement.

Joana Raspall

Tria a cura de **Carme Meix**

» *Edip a Catalunya: És la nostra missió*

Primer de tot, volem compartir amb vosaltres una molt bona notícia: aquest curs a la nostra regió de Catalunya-Menorca hi ha quatre equips nous en pilotatge, i potser en tenim dos més... Els equips són dels sectors de Menorca, Tortosa B, Barcelona i Vallès. També s'han incorporat a diferents equips 8 parelles noves.

Per altra banda, també estem molt contents i, volem compartir-ho amb tots vosaltres que, per fi i, després d'alguns anys sense equip d'EDIP, ja en tenim a Barcelona. Aquest mes de novembre tindrem la primera reunió, ens anomenarem "*motxileros* pels equips". S'ha demanat a la resta de sectors que animin als seus equipistes a formar també els seus equips de difusió. Com ja us hem dit tantes vegades, és la nostra missió difondre el missatge cristià i animar tothom a que faci aquest camí en grup, i oferir el nostre Moviment.

El nostre objectiu serà anar a les parròquies a parlar amb els pares dels nens de catequesi. I fer una representació teatral entre una persona que segueix a Crist en un grup i una persona que viu la seva fe de manera individual i sense gaire interès per aprofundir-hi. Es van qüestionant mútuament: i per què no estar en un grup? I a partir d'aquí, fer petits grups guiats per matrimonis dels EMD, on es parli del nostre Moviment, des de l'experiència viscuda per cadascú.

És molt important poder comptar amb la vostra col·laboració. Si ens voleu ajudar a fer difusió, podeu apuntar-vos per ser EDIP, o bé facilitar-nos el contacte de les vostres parròquies, i així podrem anar-hi. Si us plau, ajudeu-nos, això és una feina de tots nosaltres!

Agustín Labrador i Victoria García
Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» Articles EMD al full dominical de Menorca

L'Equip de difusió dels Equips de la Mare de Déu de Menorca a partir del mes de setembre d'enguany publica quinzenalment un article al Full Dominical on s'explica què són, quina és la seva metodologia i pedagogia amb les parelles casades i la dinàmica de les seves reunions. Els articles estan inspirats en la Guia dels Equips i fan

un repàs als punts d'esforç. Els articles van començar explicant quins van ser els seus inicis tant a França com a Menorca, també qui va ser el seu fundador, Henri Caffarel, així com aspectes tan importants de la seva pedagogia. És una manera de fer difusió i de donar a conèixer els Equips a la Comunitat cristiana de Menorca.

Marc Florit Gornes
EDIP Menorca

Els equips de la Mare de Déu

Els inicis dels equips de la Mare de Déu

Equips de la Mare de Déu

Els Equips de la Mare de Déu (EMD) neixen de manera molt simple. El 1938, un jove prevere de París, el P. Henri Caffarel, rep la visita d'una dona jove que desitja parlar-li de la seva vida espiritual. Poc després, coneix el seu marit. Després aquesta parella li presenta tres altres parelles. El projecte de reunir-se per reflexionar junts sobre el matrimoni cristià és llançat. El 25 de febrer de 1939 les quatre parelles es retroben amb el P. Caffarel i neix el primer equip del Moviment. El 1947, una volta acabada la guerra, els grups de matrimonis es multipliquen i de mica en mica es crea una organització. El P. Caffarel i els responsables del Moviment elaboren aleshores, en la pre-

gària, un document fundador que és anomenat la Carta dels Equips de la Mare de Déu. És promulgada el 8 de desembre de 1947 a l'església de Sant Agustí, a París.

A Menorca l'octubre de 1972 a la Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, el matrimoni Josep Maria Roig i Maria Dolors Amat donen informació sobre el Moviment dels Equips de la Mare de Déu i el mes següent

Els inicis dels EMD a Menorca. Foto: Equips de la Mare de Déu

comencen a Ferreries el pilotatge (iniciació) a 5 equips. La llavor dels Equips estava sembrada a Menorca.

ENTREVISTA A...

SALVADOR VIDAL I MONTSE FLURIACH

En Salvador Vidal i na Montse Fluriach fa 25 anys que formen part dels Equips de la Mare d e Déu a Catalunya i aquest cap de setmana són els encarregats de la formació en l'inici de curs dels EMD a Menorca. En què consisteix la pedagogia dels

EMD?

-L'any 1947 el Pare Henri Caffarel va fundar un moviment d'espiritualitat conjugal, per ajudar als matrimonis cristians a caminar cap a la santedat (Caffarel, H). La pedagogia dels EMD es concreta en sis punts d'esforç que es van realitzant al llarg de l'any a nivell de parella i d'equip.

Quines dirien que són les bases per a una bona vida matrimonial i familiar?

-La pregària, com a matrimoni cristià ha de ser el nostre puntal de cada dia per enfortir l'esperit. *No crec en la santedat sense pregària* GE 147. El diàleg és una peça clau en una bona vida familiar. Un dels punts concrets d'esforç dels EMD és "la sentada" que té com a objectiu ajudar a la parella a trobar cada mes un temps per a fer un veritable diàleg conjugal davant del Senyor. És un instrument que enforteix la flama del Sagrament del Matrimoni. Un altre de les bases és la fidelitat, que és sinònim de felicitat, i la sinceritat que embolcalla tot el diàleg. *Som cridats a viure la contemplació també en mig de l'acció* GE 26.

"El diàleg és una peça clau en una bona vida familiar"

Com creuen que es reflecteix aquesta formació pedagògica en el dia a dia de la família?

-En la sentada, que comentàvem en la pregunta anterior, no sols es parla de la parella sinó també de tot el context que l'envolta: fills, pares, sogres, etc., això implica un afany de millora conjunt en la mateixa direcció.

En el seu cas, per exemple, que de 28 anys de casats, en duen 25 als EMD, com creuen que ha influït formar part del moviment?

-El nostre equip des del seu origen està format per 6 parelles i un consiliari. El fet de compartir la reunió mensual tots junts, ha tingut una forta influència en el nostre dia a dia en el camí de la fe i també en la vida quotidiana, ja que hem compartit moltes experiències. Som una petita comunitat que es reuneix per pregar, compartir vida i formar-nos. És el nostre oasi en el món. El curs passat, vam celebrar els 25 anys d'equip amb un viatge a Roma. Vam poder coincidir tots 13, quina experiència!

Com veuen el futur del moviment a la regió?

-Amb molta esperança i il·lusió. Quan trobes la perla preciosa vols conservar-la i trobades com aquesta fan que es renovi i s'enforteixin els llaços entre les diferents parelles i equips. La família és l'Església domèstica, deia Sant Joan Pau II.

Maria Dabén

Convertiu un arbre en llenya i cremarà per a vosaltres, però ja no produirà flors ni fruits.

Rabindranath Tagore

L'ecologia integral que combat la crisi socioambiental, de la qual ens parla el Papa, ha de ser un pilar fonamental de l'Església d'avui. Hem de reforçar la idea que tots som "protectors de l'obra de Déu".

Carla Vidal

Ens cal un exercici individual i col·lectiu de reconèixer a tot Altre, canviar la nostra mirada envers ell, posar-nos en la seva pell i no sotmetre'l a prejudicis ni valoracions que ens allunyin, perquè aquest "altre" en qualsevol moment pot ser un "nosaltres, tu i jo". O millor dit, perquè l'altre soc jo, i ells som nosaltres. Mirem-nos! Quina diferència hi veiem? // Si ens fessin un examen d'humanitat hauríem de preguntar: Què veus en l'altre? I sols podríem donar per vàlida una resposta: una persona com nosaltres.

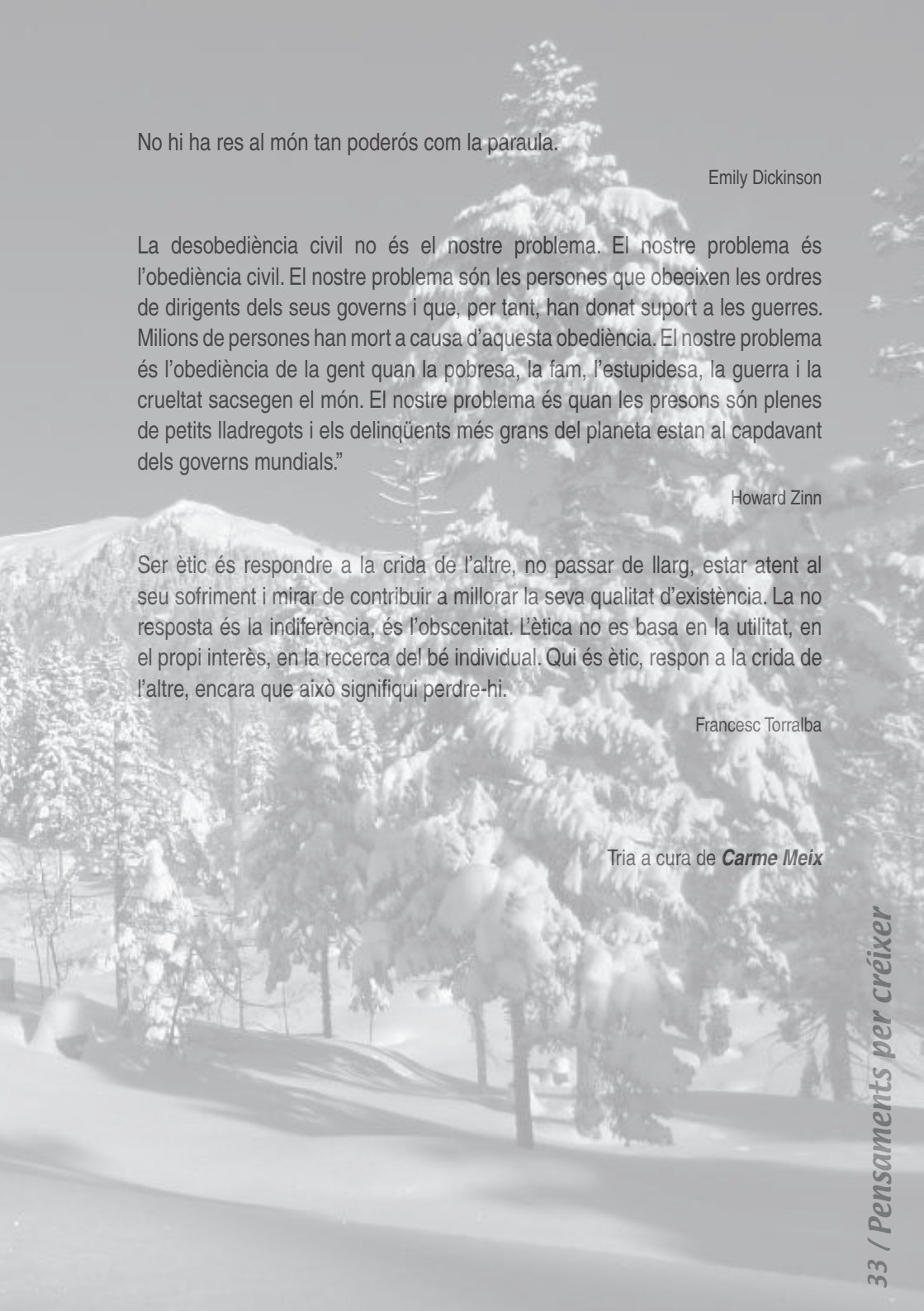
Anna-Bel Carbonell

No estem sols ni estem perduts davant la mort. Podem comptar amb un Pare que, per damunt de tot, fins i tot de la mort, ens vol veure plens de vida. D'ara endavant, només hi ha una manera cristiana de viure. I es resumeix així: posar vida on uns altres hi posen mort.

Josep Llunell

Qui no es mou, no sent les cadenes.

Rosa Luxemburg

No hi ha res al món tan poderós com la paraula.

Emily Dickinson

La desobediència civil no és el nostre problema. El nostre problema és l'obediència civil. El nostre problema són les persones que obeeixen les ordres de dirigents dels seus governs i que, per tant, han donat suport a les guerres. Milions de persones han mort a causa d'aquesta obediència. El nostre problema és l'obediència de la gent quan la pobresa, la fam, l'estupidesa, la guerra i la crueltat sacsegen el món. El nostre problema és quan les presons són plenes de petits lladregots i els delinqüents més grans del planeta estan al capdavant dels governs mundials."

Howard Zinn

Ser ètic és respondre a la crida de l'altre, no passar de llarg, estar atent al seu sofriment i mirar de contribuir a millorar la seva qualitat d'existència. La no resposta és la indiferència, és l'obsenitat. L'ètica no es basa en la utilitat, en el propi interès, en la recerca del bé individual. Qui és ètic, respon a la crida de l'altre, encara que això signifiqui perdre-hi.

Francesc Torralba

Tria a cura de **Carme Meix**

» *Amor esponsal, de Josep Massana*

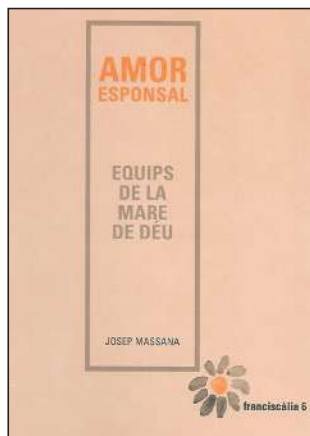
El pare Massana, com a consiliari regional dels EMD de Catalunya i Menorca des del 1980 a 2003, va ser l'ànima espiritual de la nostra revista, en les reunions de preparació de la qual vam coincidir durant vint anys. Allà vam poder descobrir i valorar la seva gran qualitat moral i humana. Del seu llibre, que recull aquestes col·laboracions, n'he seleccionat uns petits fragments representatius del seu mestratge tan actual ara com en el moment que els va escriure. Aquesta ressenya, no la vam poder publicar a la revista precedent per manca de temps. Per això ho fem ara. Vegem-ne uns tastets i animeu-vos a adquirir el seu llibre per fer-ne un manual de meditació.

- La Fe també il·lumina sobre l'aspecte de les llibertats dels altres i sobre el sentit democràtic que ha d'animar la vida familiar i la vida social. La Fe no ens fa defensors de cap dictadura ni cap totalitarisme.

- El "misteri de Maria" és el gran tresor de la nostra Fe cristiana. Maria és històrica i és humana, és dona i és mare. Maria és la persona que en el do de la fe ha arribat més plenament a l'entranya de Déu i en la seva compenetració amb Ell ha fet en Crist transparent, humana i històrica la transcendència infinita del mateix Déu.

- Els cristians tenim un repte molt seriós davant del món de la increença i de l'ateisme: ser envers els nostres germans, com Déu és respectuós envers tothom, envers el món interior de les persones esforçats a testimoniar la veritat, comprensius davant les dificultats, condescendents per l'amor i veneració que tota persona es mereix.

- La pau ve de Déu. La salutació litúrgica: "La pau del Senyor sigui amb tu" respon a aquest convenciment. La pau neix del reconeixement d'una presència indefectible, d'una pregonia orientació de la vida vers la pau i la felicitat de Déu. No es pot cercar cap fonament de pau sense comptar amb l'artífex del món i amb l'animador de l'existència.

- El compromís matrimonial és la resposta a aquesta crida que ve de dins i que ens obre a una vida que “es viu per als altres”, sociable i comunicativa, amical i tendra, generosa i altruista, creadora i fecunda, tancada i intensa, oberta i universal. Tot això és expressable i plenament creïble en la fe de Jesucrist.

- Som nosaltres, els fills de l'Amor, els que hem de portar a la plenitud l'obra de la creació. Som nosaltres els cridats a col·laborar en l'obra de Déu. Portem a dintre uns valors d'humanitat que ens impulsen vers un infinit de possibilitats. Cerquem la felicitat, el bé de tothom, la veritat de les coses. Ens encanta la bellesa, ens afirmem sempre a favor de la pau. Tot esdevé signes de la presència de l'Esperit de Déu, que anima la vida i l'empeny cap endavant, comptant amb la nostra col·laboració.

Em permetreu que afegeixi un poema que li vaig dedicar amb tot el meu amor i la meva admiració:

Maó a maó, pas a pas, paraula a paraula
has anat bastint senders per adreçar la passa
cap al fitó més alt. Tu has estat pregoner,
profeta dels camins, company de ruta,
timoner de la nau de l'esperança i portador de pau.
El teu testimoni ens ha ensenyat la joia
de viure en Déu la plenitud dels signes.

Carme Meix

» *La competició*

Es diu que per allà l'any 250 aC a l'antiga Xina, un príncep de la regió nord estava a punt de ser coronat emperador però, d'acord a la llei, s'havia de casar.

Sabedor d'això decidí de fer una competició entre les noies de la cort per veure quina seria digna de la seva proposta. L'endemà el príncep va anunciar que rebria en una celebració especial a totes les pretendentes i llençaria un repte.

Una anciana que servia a palau ja feia molts anys, va escoltar els comentaris sobre els preparatius. Sentia una lleu tristor perquè sabia que la seva jove filla tenia un profund sentiment d'amor pel príncep. Al tornar a casa i explicar els fets a la jove, es sorprengué de saber que ella volia anar a la celebració i sense poder-ho creure li preguntà:

- Filla meva, que hi faràs allà? Totes les noies més belles i més riques de la cort hi seran. Treu-te aquesta idea insensata del cap. Sé que deus estar patint, però no vull que facis que el patiment es torni bogeria.

I la filla respongué:

- No, estimada mare, no estic patint i tampoc estic boja. Jo sé que mai seré escollida, però és la meva oportunitat d'estar, al menys per uns instants, a prop del príncep. Això em farà feliç.

A la nit la jove arribà a palau. Allà hi eren totes les noies més belles, amb els més bells vestits, amb les més belles joies i amb les més determinades intencions. Llavors el príncep va anunciar el repte:

- Donaré a cadascuna de vosaltres una llavor. Aquella que em porti la flor més bella dintre de sis mesos, serà la meva esposa i futura emperadriu de Xina.

La proposta del príncep seguia les tradicions d'aquell poble, que valorava molt l'art de cultivar quelcom, siguin costums, amistats, relacions, etc.

El temps va passar i la dolça jove, com no tenia molta habilitat en l'art de la jardineria, cuidava amb molta paciència i tendresa la seva llavor, doncs sabia que si la bellesa de la flor sorgia com el seu amor, no s'hauria de preocupar amb el resultat. Passaren tres mesos i res va brostar. La jove va emprar tots els mètodes que coneixia però res va ocórrer. Dia rere dia veia més lluny el seu somni, però el seu amor era més profund.

Per fi transcorregueren els sis mesos i res havia brostat. Conscient del seu esforç i dedicació la noia li va comunicar a sa mare que, sense importar les circumstàncies, tornaria a palau el dia i hora acordats només per ser a prop del príncep per uns instants.

A l'hora assenyalada estava allà, amb el seu vas buit. Totes les altres pretendentes tenien una flor cadascuna més bella que l'altra, de les més variades formes i colors. Ella estava admirada. Mai havia vist una escena tan bella.

Finalment va arribar el moment esperat i el príncep observà cadascuna de les pretendentes amb molta cura i atenció. Després de passar per totes, una a una, anuncià el resultat. Aquella bella jove seria la seva futura esposa.

Tots els presents es van sorprendre. Ningú entenia perquè ell havia escollit justament aquella que no havia conreat res.

Llavors el príncep, amb calma, va explicar:

- Aquesta és la única que va conrear la flor que la feu digna de ser emperadriu: LA FLOR DE LA HONESTEDAT. Totes les llavors que vaig entregar eren estèrils.

Tria de **Lourdes Gabarron**

» *El nen que va dominar el vent*

Netflix. Març 2019.

Aquesta és la història d'un nen de Malaui, William Kamkwamba, de 12 anys que aconsegueix construir un molí de vent per poder regar els camps de cultiu de la comunitat on viu, que pateix una sequera severa i tot allò que comporta: violència, fam, robatoris...

Aquesta no és una història qualsevol. És una història real i representa una oportunitat de donar valor a tot allò que tenim en la quotidianitat com la llum, l'aigua corrent i el menjar, però també ens ajuda a fer una reflexió sobre la família, els talents i la importància de creure en allò que Déu ha posat en tu. Kamkwamba és un nen que per circumstàncies de pobresa ha de deixar l'escola i per voluntat dels seus pares aconsegueix anar, com a mínim, a la biblioteca de l'escola. (Déu està en tot.) Llavors, el noi s'aficiona als llibres de ciència que pot consultar. Amb una traça especial per l'electrònica comença a reparar els aparells de ràdio de la gent del poble per ajudar a casa, però l'escassetat dels aliments per falta de pluja, fa que comenci a tenir un projecte en ment, que li costarà molt dur a terme. Primer, la seva edat. Després, la importància de la jerarquia comunitària. I, finalment, per

l'autoritat del pare que no vol donar una oportunitat al seu fill.

Acabades totes les accions, convencionals i tradicionals, els rituals i al llindar de la desesperació, arriba l'oportunitat de Kamkwamba de dur a terme la seva idea. Funcionarà?

El nen que va dominar el vent és una pel·lícula que fa pensar.

Som conscients que l'ambició per la riquesa té conseqüències? ¿La tradició ha d'estar renyida amb l'evolució? Has de perseverar en els teus talents? ¿És impossible desenvolupar un talent sense amor? ¿Sabem veure el camí del Senyor en la nostra vida com el noi de Malaui?

Ideal per veure en família!

Meritxell Plana
EMD Barcelona 195

» *Tweets del Papa Francesc*

La santidad es el fruto de la gracia de Dios y de nuestra libre respuesta a ella. La santidad es don y llamada. (4-11-2019)

¡Qué hermoso sería si los pobres tuvieran en nuestro corazón el lugar que ocupan en el corazón de Dios! (17-11-2019)

Dios nos ha confiado sus mayores bienes: nuestra vida, la de los demás, a cada uno muchos dones distintos. Y nos pide que hagamos fructificar estos talentos con audacia y creatividad. (14-11-2019)

Pidamos al Señor que derrame su Espíritu sobre los matrimonios y sobre las familias cristianas, para que abran generosamente sus puertas a Cristo y a los hermanos y den un verdadero testimonio de vida de fe, de esperanza y caridad. (13-11-2019)

Debemos poner fin a la cultura del descarte, nosotros que pedimos al Señor que nos dé el pan nuestro de cada día. El desperdicio de alimentos contribuye al hambre y a los cambios climáticos. (11-11-2019)

La oración siempre suscita sentimientos de fraternidad, rompe barreras, cruza fronteras, crea puentes invisibles pero reales y eficaces, abre horizontes de esperanza. (9-11-2019)

**ANIMEU-VOS I RESERVEU LA DATA
DEL DISSABTE DIA 18 D'ABRIL DE 2020.
TOTHOM CAP A LA TROBADA GENERAL!**

Bones Festes!